

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
TH. 216. Thorshavn. TH. 216.

terne yore Gader. Igen kører de triumferende op igennem den Gade, som er opkaldt efter den første, som gik i Krig mod Vort Land og vor By; igen har denne Erobrerrace taget Magten, der hvor dens Fædre førte Krig.
— Og et ydmygt Borgerskab fylder sig i Gader og paa Pladser. Det flager i Byen og paa Havnen.

Betal dine Arbejdere den højst mulige Løn.

**En amerikansk Industri-
matadors 10 Bud.**

Millionæren **Charles M. Schwab**, Formanden for den amerikanske Arbejdsgiverforening i Jern- og Staalindustri, har udarbejdet 10 Bud for sine Arbejdsgiverkolleger, og han paastaar, at Overholdelsen af disse Bud er nødvendig for at bevare det amerikanske Produktions- og Forretningslivets Velstand.

Mr. Schwab konstaterer, at man maa regne med, at den økonomiske Opgangsperiode ikke kan vedvare i det uendelige og at det store Problem maa bestaa i at stabilisere Erhvervs- livets nuværende gode Tilstand. »Naturligvis er ingen i Besiddelse af en ufejlbarlig Recept paa varide Resultater, men jeg ønsker at fremhæve — siger Mr. Schwab — enkelte principielle Sandheder, som kan være til almindelig Nytte. Følgende 10 Bud er efter min Mening Nøgen til varig Velstand:

1. »Betal dine Arbejdere de højst mulige Lønninger. Det økonomiske Resultat er i høj Grad afhængig af gode Lønninger.«

2. »Betrakt Arbejderne som Partnere i Virksomheden. Den gode Forretningsgang er i højere Grad afhængig af menneskelige Forbindelser, end af Pengenes og Maskinernes Organisation.«

3. »Lad din Virksomhed i Offentlighedens fulde Lys. Fra offentlig Tillid til offentlig Mistro er kun et Skridt.«

4. »Tænk altid paa, at Løven om Tilbud og Efterspørgsel er ubønhørlig. Det er godt at huske paa, at Overproduktion ikke er Nødvendighed.«

5. »Tænk paa Ordsproget at leve og lade andre leve. Selv de mest fremskredne Industrier kan ikke tillade, at de tilbageblevne Industrier bliver for langt tilbage. Skal den økonomiske Velfærd vedvare, maa den være ensartet fordelt.«

6. »Tag vel imod nye Ideer. Dersom vi vil gøre en Sag permanent, maa vi altid være forberedt, paa en Svingning.«

7. »Giv dig aldrig tilfreds med det engang opnaaede. Forfængelighed og Ligegyldighed tjener ikke Fremskridtet.«

8. »Driv din Virksomhed saa økonomisk som muligt. Prissvingninger, Overkapitalisering og uøkonomiske Fordelingsmetoder tilføjer Forretningen og Forbrugerne lige saa megen Skade, som kunstige Pristastsetelser og Monopoler.«

9. »Tænk og se fremad. Det er lettere at undgå et Tilbageslag end gøre dette godt igen.«

10. »Vær glad og lad det Princip være bestemmende for dit Arbejde, at Hovedformålet med al Produktion er at fremme Menneskenes Velfærd.«

Rigsdagens Rabalder-Uge.

Det var en droj Uge for det stærke, handledygtige Ministerium. Og da Almanakken fastslog, at Foraaret begynder, styrtedes Ministeriet som Tegn paa, at Vinteren ender, naar Foraaret begynder.

Ugen begyndte stilfærdigt med en Forhandling om Socialdemokratiets Forslag til Afvikling af Restaurationsskatten. Neergaard kunde ikke give Afkald paa denne Skat, og hans Vaabendraeger Jensen-Broby erklærede kynisk, at de, der ikke har Raad til at betale Skatten, kan holde sig fra Restaurationerne! Saa megen Dumhed og Raahed er der indenfor Venstre, at en Ordfører tror at kunne afgøre en Sag paa denne letfærdige Maade. Tusinder af Mennesker er hver Dag tvungne til at leve langt fra deres Hjem, og af disse er der igen mange Tusinde ulykkelige Arbejdsløse, som af hvert beskedent Maaltid de kober i Folkekøkkenet maa betale en utilbørlig Skat. Det anfægtter ikke Venstres Ordfører, og man forstaar maaske saa, at Højremanden Korsgaard ogsaa havde en »taknemmelig« Rolle.

Denne Herre syntes en Tid at være i Færd med at tilegne sig nogen Forstaelse. Men i Stedet for dette Begreb har han i den senere Tid tillagt sig en Selvglæde og en Tandrup'sk Filosofi, som gør ham til en Plage for det konservative Parti.

Han holdt selvfølgelig paa Restaurationsskatten, han forstod intet af det, der taler for dens Ophævelse, og han fremsatte sine Bemærkninger, saa man ordentligt hørte, hvor han smaskede paa sine egne Ord og nød den Storhed, han han troede, at han optraadte.

Socialdemokratiets Forespørgsel til Ministeriet angaaende Arbejdsløsheden, der motiveredes af Nygaard, kastede paa ny Lys over Venstres forfærdelige Ledelse og over Højres Erhvervs-Hykleri.

Madsen-Mygdal opkastede sin eneste Tale. Han ulejlgede sig ikke med at svare Nygaard, men han imødegik Betragtninger, som den ene overhovedet ikke havde fremset. Han vendte sig med stor Voldsomhed mod Arbejderne, hvis Løn skal ned, hvis Arbejdstid skal forlænges, og hvis Arbejdstempo skal forstærkes. Selvfølgelig motiverede Manden ikke noget, han fremsatte blot som sædvanlig sine haarde Ord og understregede derved igen, at han intet har lært, trods 2 Aars Anskuelsesundervisning.

Det konservative Parti lod Christmas Møller udtale forholdsvis Tilfredshed, og da det i en Dagsorden blev foreslaaet at misbillige, at Ministeriet intet foretager overfor Erhvervskrise og Beskæftigelsesproblema, erklærede »Erhvervens Beskyttere«, at de vilde stemme imod — de havde endnu Tillid til Ministeriet.

Ugens store Begivenhed var naturligvis Kolossens Fald. Det konservative Parti fik forkastet sine Forslag om 6½ Mill. Kr. til Forhøjelse af Militærbudgetterne, ligesom Socialdemokratiets Forslag om Nedsættelse af Militærbudgetterne blev forkastet. De Konservative, der forud vidste, at Forslagene skulde forkastes, havde derfor anlagt en ny og fin Taktik. De vilde ikke stemme for

Finansloven og de havde forud kungjort det i Højrepressen. — Hvis Højre vilde have handlet konsekvent, skulde Partiet naturligvis have stemt imod Finansloven, men Forslag derom kunde ikke gennemføres i dette skræklagte Parti. Man var saa naivt at tro, at Heltegerningen som sædvanlig blev tom Demonstration. Og naar det var forløbet efter Ønske, kunde Højre ræbt ud over Landet: Se, Socialdemokraterne frelst Ministeriet! Og de kunde næsten have genoptaget Puslespillet med Venstre om den nye Militærordning og hygget sig i Forpagterens Selskab. Men dette gik ikke. Da Christmas Møller tog Stoteklødsen bort, gav Socialdemokratiet det fornødne Stød, og saa laa den hule Kolt paa Gulvet. Højre troede endelig at have naaet Snedighedens Toppunkt, men da de saa Afgudsbilledet sønderlaet, stod de blege og forlegne og betragtede deres Værk.

Den stærke Ministerchef tabte Modet. Han maatte have et Døgn Betænkningstid og et Puf fra sit eget Parti, for han kunde sware det eneste, der kunde svare, at nu kom det Folke- tingsvalg, som alle ønskede.

Men Svaret kom altsaa, da alle andre Veje var lukkede, og saa gaar vi ud i Kampen.

Det stærke Ministerium naaede en Levetid paa 2 Aar og 4 Maaneder, altsaa trods Styrken en kortere Levetid end det socialdemokratiske Ministerium. Og naar Valget er overstaaet, vil Madsen-Mygdal være fradømt Embedet, og hans Politik vil være fordømt af det danske Folk.

To Aars skamløst Regereri indlades nu for Vælgernes Domstol, og Socialdemokratiet kan forberede sig til store Opgavers Løsning. **B. B.**

**Samvinna Fiskimann
i grannalondunum.**

(Framhald)

Tá Arngr. Fr. Bjarnason hefur greitt frá samvinnu danskra fiskimanna, vendar hann sær til Noregs í fylgjandi orðum:

»Samvinna fiskimanna i Noregi.

Frá hendi tings og stjórnar var fyrst nert við samvinnu- málið í 1919—20. Í 1920 varð skipað 8-manna millumtingar- nevnd til at hugsa um hetta mál, á tann hátt at tann nevnd, sum skipað var í 1915 til tess at kanna viðurskiptini fyr stovnan av fiskiveiðubanka i Noregi nú varð ókt við 4 monnum. Henda nevndin var so kallað samvinnu- nevndin og legði í mars 1922 fram álit (hetta álit er ikki tíkið við her). Er í tí mangt forvitnisligt at finna bæði um samvinnu fiskimanna i Noregi og í øðrum Norðurlöndum. Við hesum nevndaráliði fylgir:

- 1) Uppskot til samtyktar fyrir innkeypsfelag fiskimanna.
- 2) Uppskot til samtyktar fyrir solu- og tilvirkunarfelag.
- 3) Uppskot til samtyktar fyrir samsolu fiskimanna.
- 4) Uppskot um uppskoyti í lóg av 1. aug. 1919 um fiski- veiðubanka Noregs.

Til tess at hesin banki veitti lán kravdust fylgjandi treytir lok- nar.

- 1) At samkeypslufelagini eru samansett av smærri feløgum, har sum felagsmenn hava felags ábyrgd fyrir skuldar- binding felaganna. Tó mugu

i samkeypslufelaginum eisini vera einstök samvinnufelag og fiskiskipaútgærarfelag.

- 2) At samtyktir teirra smáu keypslufelaganna er samtykt av sambandsfelaginum og at tær áseta, at vorur vera at rindast við móttøkuna utan so er, at stjórn felagsins við særstökum samtyktum hevur givið einum hvørjum felags- manni gjaldsfrest fimóti trygg- um veði.
- 3) At ognir sambandsfelaganna eru vátryggjað á forsvarligan hátt.
- 4) At i sambandsfelaginum skulu vera so mong felag, at tey hava minst 500 felagar og harav minst 100 bátageigarar.
- 5) At sambandsfelagini hava stovngrunn sum gjordur er við útreiðlum felagsmanna, og skal henda útreiðsla vera minst 20 kr. fyrir hvønn felagsmann í teimum feløgum sum standa saman i sam- felaginum og fyrir aðrar eftir reglum, sum ásettir eru av stjórn sambandsfelaga.
- 6) Sambandsfelagini eru skyldig at gera varargrunn. Í hann skal vera lagt 10% av árs- gjóðanum eftir at avskriváð hevur verið tað sum neyð- sýnt er. Varargrunnurin má einaans vera nýttur til at bota driftstap við.
- 7) Samtyktir sambandsfelaga mugu ikki vera broyttar utan samtykt bankans, meðan bankin veitir feløgnum pen- ingaliganstundning.

Á sama hátt eru ásettir treytir fyrir láni til solu- og virkingar- felag, tó er serstök treyt fyrir at avgreiðsluvorur felagsmanna verða rindaðar við einum vissum parti av dagsprisinum og at tann partur ikki má vera hægri enn 70%.

(Sum nakrar høvudsáskoðan- ir, hendan norska fiskimálanevn- din setti fram, nevnr Arngr. Fr. Bjarnason hesi 4 punktir):

- 1) At samtyktir felaganna verða sum greiðastar og rúgvu- minstar.
- 2) At, um felagini hava fleiri virkisevnr enn samkeypslu av útgærðarvorum og agni, skal tað vera samtykt av ¾ limanna.
- 3) At hvør limur greiður 200 kr. í innkotapeningi sum verður at rinda við minst 10 kr. á hvørjum hálfári. Fyri hvørjar 50 kr. roknað 5% ávokstar hálfárliga, sum tó ikki verður at rinda fyrr enn innkotapeningurin er greiddur til fullnar.
- 4) At felagar skulu samábyrgjast fyrir skuldarbindingum samfelagsins, við upp til 500 kr. uppá mannin, um at innkotapeningur samfelagsins ikki røkkrur til.

(Umframt hetta nevnr hann, at nevndin hevur kannað hvussu standurin er í Noregi viðvíkjandi linurættindum. Hann skrivir):

»Stórsta og týðningarmestu fiskiverini (fiskiplássini) sigast at vera í hondum felaga, sum av umhugsan um egnan vinn- ing ikki vilja selja ella leiga linureiðskap til aðrar úttan undir treytum sum hindra teimum at selja ella virka veiðuna. Summa- staðni hevur staðið so nógv á, at tað hevur verið ómøguligt hjá fiskimonnum at fáa linu- reiðskap til brúks, serstakliga á Finnmarkini. Vegna tess varð lógin av 12. dec. 1927 um ogn- artøkur á fiskireiðskapi í Finn- markar amt útgivin, og eftir grein 9 í henni kann hon eisini gerast galdandi fyrir onnur strandfylkir. Fyri at hjálpa úr tí vanda, ið stendst av hesum

Dette er den praktiske ATA Skurepulver anvendes til Alt. Pris 25 Öre.

tvorliga ognamannaræði, bendir nevndin á, at tað er neyðugt at stovna ein peningargrunn til keyp av fiskireiðskapi. 3—4 milliónir heldur hon vera hóska- andi til hetta endamála.

(Vegna tess, at líknandi við- urskipti skulu vera í Íslandi, ræður Arngr. Fr. Bjarnason til at hesum verður givið serstak- luga gætur.

Hóast illa gongst hjá mong- um einstokum monnum her í Føroyum at halda sær fiskifer og reiðskap; man tilfikt rík- manna ræðineyvan vera her enn).

»Tá nevndin (samvinnunevnd- in) hevði starvað, tóku tingið og stjórnin undir við at fáa í lag samvinnu millum norska fiski- manna. Tá vóru í »Fiskeribud- gett« settar 30.000 kr. til at fremja samvinnukensu fyrir. Síðani hevur felagið »Selskapet for Norges Vel« tíkið málið at sær og starvar nú við 4—5 sendimonnum í samvinnukenslu til sjós og lands.

Tey elstu samvinnufelag norska fiskimanna eru frá 1890, men tey eru byrt tryggingarfelag bæði fyrir skip og útreiðslur. Væl er látið atstarvsemi teirra, og eisini eru tey nógv útbreidd og peningasterk felag nú.

Nakað áttan síðsta aldamót vóru so stovnaði samvinnufelag fiskimanna um agnakeyp. Høvar eisini hesum feløgum gingist væl í starvi teirra á mongum fiskiplássum. Norðmenn hava eisini lóg um solu av ngnsild so at henda neyðsnyjarvára ikki veru-ur fiskimonnum dýr- ari enn hóskaði kann vera.

Hinar stórsta samvinnufyrir- tøkurnar millum norska fiski- menn eru harafurimóti fyrst komnar í lag hesi tóku árin, t. d. fiskisulusamfelagið í Vardo 1926 og í Bodo 1927, sum bæði hava starvað væl eftir útsøg fiskimálaráðharran norska. Í Ála- sundin var síðsta vetur stovnað samtøka um solu av ferskari sild og var nu talan um at stovna samfelag í stórri stíli.

Norskir fiskimenn frá Hauge- sundi og Kormt, sum verið hava á síldaveiðu í Íslandi og sum komu heim meðan eg var í Noregi, létu tað koma til orðu í blóðunum, at teir ætlaðu at gera samfelag um síldasolu í vón um tá at fáa betri pris.

A hendan hátt átreiðist sam- vinnuhugurin meira og meira millum norska fiskimanna og voru góð líkindi til at har koma mong samlog í lag komandi veture. (Framhald).

**„Beretning fra Lands-
foreningen „Dansk
Arbejde“s Fiskeri-
udvalg (útkomin 16. februar
1929) er okkum send. Greiðir
hon frá tí starvi, sum nevndin,
ið samansett var av fylgjandi**